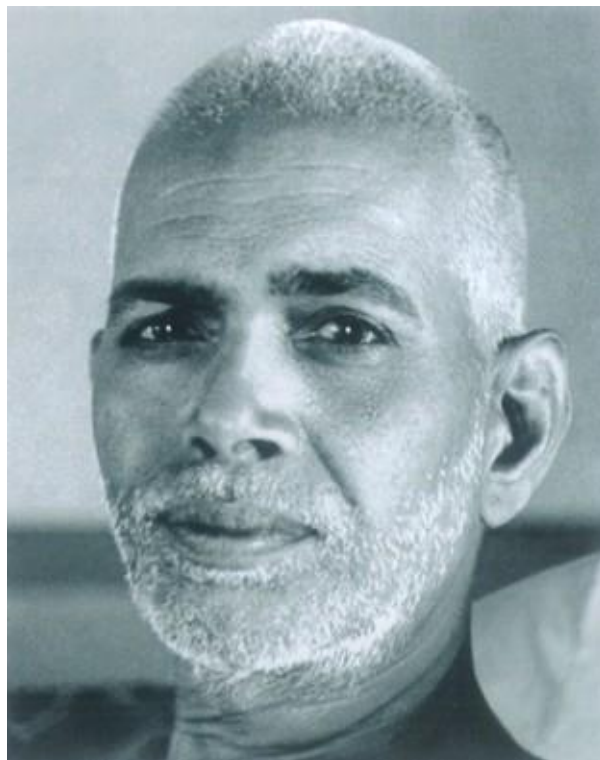

Bhagaván Šrí Ramana Maháriši

Pět veršů o pravém Já

(zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz)

1) Zapomínajíc na pravé Já (Self) si člověk myslí, že tělo je on sám a prochází nesčetnými zrody. Nakonec se rozvzpomene a stává se pravým Já, s poznáním, že je to jako probuzení ze snu, v němž se potuloval po celém světě.

2) Člověk je vždy pravým Já. Ptát se sám sebe „Kdo jsem a kde jsem?“ je stejné, jako když si tyto otázky klade opilec (*který odpověď zná, jen si na ni nedokáže rozvzpomenout – pozn. překl.*).

3) Tělo je uvnitř pravého Já a přesto se člověk domnívá, že on sám je uvnitř netečného těla. Podobá se diváku v kině, který se domnívá, že plátno, na které se promítají obrázky filmu, je na těchto obrázcích závislé.

4) Může zlatý klenot existovat bez zlata? Může tělo existovat bez pravého Já? Neznalý člověk si myslí „já jsem tělo“. Osvícený poznává „já jsem pravé Já“.

5) Samo pravé Já, Jediná Skutečnost věčně trvá. Když v pradávných časech První z Učitelů odhalil tuto pravdu nepřetržitým tichem, řekněte, může to někdo vyjavit slovy?